

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (пети разширен състав)

8 юни 2011 година *

По дело T-86/11

Nadiany Bamba, с местожителство в Абиджан (Кот д'Ивоар), за която се явяват
адв. P. Haïk и адв. J. Laffont, avocats,

жалбоподател,

срещу

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват г-н B. Driessen и г-н A. Vitro, в
качеството на представители,

ответник,

ПОДПОМАГАН ОТ

* Език на производството: френски.

Европейската комисия, за която се явяват г-жа Е. Сужо и г-н М. Konstantinidis, в качеството на представители,

встъпила страна,

с предмет искане за отмяна — както на Решение 2011/18/ОВППС на Съвета от 14 януари 2011 година за изменение на Решение 2010/656/ОВППС на Съвета за подновяване на ограничителните мерки срещу Кот д'Ивоар (ОВ L 11, стр. 36), така и на Регламент (ЕС) № 25/2011 на Съвета от 14 януари 2011 година за изменение на Регламент (ЕО) № 560/2005 на Съвета за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени към определени лица и стопански субекти, с оглед ситуацията в Кот д'Ивоар (ОВ L 11, стр. 1) — в частта, в която тези актове се отнасят до жалбоподателката,

ОБЩИЯТ СЪД (пети разширен състав),

състоящ се от: г-н S. Papasavvas (докладчик), председател, г-н V. Vadaralas, г-жа K. Jürimäe, г-н K. O'Higgins и г-н M. van der Woude, съдии,

секретар: г-жа T. Weiler, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 24 май 2011 г.,

ПОСТАНОВИ НАСТОЯЩОТО

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

- 1 Жалбоподателката, г-жа Nadiany Vamba, е гражданка на Република Кот д'Ивоар.
- 2 На 15 ноември 2004 г. Съветът за сигурност на Организацията на обединените нации (ООН) приема Резолюция 1572 (2004), с която той в частност посочва, че положението в Кот д'Ивоар все още застрашава международния мир и сигурността в региона, и решава да наложи някои ограничителни мерки спрямо тази страна.
- 3 С член 14 от Резолюция 1572 (2004) се създава комитет (наричан по-нататък „Комитет по санкциите“), на който по-специално е възложено както да определи лицата и образуванията, до които се отнасят наложените с точки 9 и 11 от посочената резолюция ограничителни мерки, свързани с пътуванията на лица и замразяването на средства, финансови активи и икономически ресурси, така и редовно да осъвременява списъка на тези лица и образувания. Що се отнася до жалбоподателката, Комитетът по санкциите не е посочвал, че трябва да ѝ бъдат наложени такива мерки.
- 4 На 13 декември 2004 г., като счита, че за да бъде изпълнена Резолюция 1572 (2004), е необходимо действие от страна на Европейската общност, Съветът на Европейския съюз приема Обща позиция 2004/852/ОВППС относно ограничителни мерки срещу Кот д'Ивоар (ОВ L 368, стр. 50; Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 6, стр. 3).

- 5 На 12 април 2005 г., като счита, че за прилагането на мерките, описани в Обща позиция 2004/852, на общностно равнище е необходим регламент, Съветът приема Регламент (ЕО) № 560/2005 за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени към определени лица и стопански субекти, с оглед ситуацията в Кот д'Ивоар (ОВ L 95, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 18, том 3, стр. 183).

- 6 За последен път Обща позиция 2004/852 е изменена, а действието ѝ — удължено, с Обща позиция 2008/873/ОВППС на Съвета от 18 ноември 2008 година за подновяване на ограничителните мерки, наложени на Кот д'Ивоар (ОВ L 308, стр. 52), преди да бъде отменена и заменена от Решение 2010/656/ОВППС на Съвета от 29 октомври 2010 година за подновяване на ограничителните мерки срещу Кот д'Ивоар (ОВ L 285, стр. 28).

- 7 На 31 октомври и 28 ноември 2010 г. са проведени избори за президент на Република Кот д'Ивоар.

- 8 На 3 декември 2010 г. специалният представител на генералния секретар на ООН за Кот д'Ивоар удостоверява крайния резултат от втория тур на президентските избори, обявен на 2 декември 2010 г. от председателя на независимата избирателна комисия, който потвърждава, че г-н Alassane Ouattara е победител в тези избори.

- 9 На 13 декември 2010 г. Съветът подчертава значението на президентските избори от 31 октомври и 28 ноември 2010 г. за възстановяването на мира и стабилността в Кот д'Ивоар и посочва, че суверенно изразената воля на народа на Кот д'Ивоар задължително трябва да бъде зачетена. Съветът също така отчита заключението на генералния секретар на Организацията на обединените нации за Кот д'Ивоар, изразено във връзка с мандата му за удостоверяване, и поздравява г-н Ouattara за избора му за президент на Република Кот д'Ивоар.

- 10 На 17 декември 2010 г. Европейският съвет призовава всички цивилни и военни лидери на Кот д'Ивоар, които все още не са направили това, да признаят властта на демократично избрания президент г-н Ouattara. Европейският съвет потвърждава решимостта на Европейския съюз да наложи целеви санкции на лицата, които продължават да създават пречки за зачитането на суверенно изразената воля на народа на Кот д'Ивоар.
- 11 За да наложи ограничителни мерки, свързани с пътуванията, на определени лица, които макар да не са посочени от Съвета за сигурност на ООН или от Комитета по санкциите, възпрепятстват мирния процес и процеса на национално помирение в Кот д'Ивоар, и по-специално на лицата, които застрашават успешното приключване на изборния процес, Съветът приема Решение 2010/801/ОВ-ППС от 22 декември 2010 година за изменение на Решение 2010/656 (ОВ L 341, стр. 45). Списъкът на тези лица се намира в приложение II към Решение 2010/656.
- 12 Член 4, параграф 1 от Решение 2010/656, изменено с Решение 2010/801, гласи:
- „1. Държавите членки предприемат необходимите мерки за предотвратяване на влизането или транзитното преминаване през тяхна територия:
- а) на изброените в приложение I лица, посочени от Комитета по санкциите [...];
- б) на изброените в приложение II лица, които не са включени в списъка в приложение I, които възпрепятстват мирния процес и процеса на национално помирение, и по-специално са заплаха за успешното приключване на изборния процес.“

- 13 На 11 януари 2011 г. Съветът приема Решение 2011/17/ОВППС за изменение на Решение 2010/656 (ОВ L 11, стр. 31), за да включи, предвид сериозността на положението в Кот д'Ивоар, и други лица в списъка на лицата, изброени в приложение II към Решение 2010/656.
- 14 Поради сериозността на положението в Кот д'Ивоар, на 14 януари 2011 г. Съветът приема Решение 2011/18/ОВППС за изменение на Решение 2010/656 (ОВ L 11, стр. 36, наричано по-нататък „обжалваното решение“), за да бъдат наложени допълнителни ограничителни мерки, и по-специално замразяване на средства, на изброените в приложение II към Решение 2010/656 лица, както и да бъде изменен посоченият списък.
- 15 Член 5, параграфи 1 и 2 от Решение 2010/656, изменено с обжалваното решение, гласи:

„1. Всички финансови средства и икономически ресурси, притежавани или контролирани пряко или непряко от:

- а) изброените в приложение I лица, които са посочени от Комитета по санкциите [...], или държани от образувания, притежавани или контролирани пряко или непряко от тези лица или от всяко друго лице, действащо от тяхно име или по тяхно нареждане;
- б) лицата или образуванията, изброени в приложение II, които не са включени в списъка в приложение I и които възпрепятстват мирния процес и процеса на национално помирение, и по-конкретно са заплаха за успешното приключване на изборния процес, или са държани от образувания, притежавани

или контролирани пряко или непряко от тях или от всяко друго лице, действащо от тяхно име или по тяхно нареждане;

се замразяват.

2. Никакви финансови средства, финансови активи или икономически ресурси не се предоставят пряко или непряко на лицата и образуванията, посочени в параграф 1, или в тяхна полза.“

16 С оглед на специфичната заплаха за международния мир и сигурност, създадена от положението в Кот д'Ивоар, и за да се осигури съгласуваност с процеса на изменение и преразглеждане на приложения I и II към Решение 2010/656, на 14 януари 2011 г. Съветът приема Регламент (ЕС) № 25/2011 на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 560/2005 (ОВ L 11, стр. 1, наричан по-нататък „обжалваният регламент“).

17 Член 2 от Регламент № 560/2005, изменен с обжалвания регламент, гласи:

„1. Всички средства и икономически ресурси, принадлежащи, собственост, във владение на или контролирани от физически или юридически лица, субекти и образувания, изброени в приложение I или приложение IA, се замразяват.

2. На или в полза на физическите или юридическите лица, субекти или образувания, изброени в приложение I или приложение IA, не могат да се предоставят пряко или косвено никакви финансови средства или икономически ресурси.

3. Забранява се съзнателното и умишленото участие в действия, чийто предмет или резултат е прякото или косвеното заобикаляне на мерките, посочени в параграфи 1 и 2.

4. Приложение I обхваща физическите и юридическите лица, субекти и образувания, посочени в член 5, параграф 1, буква а) от Решение [2010/656], с измененията му.

5. Приложение I А обхваща физическите и юридическите лица, субекти и образувания, посочени в член 5, параграф 1, буква б) от Решение [2010/656], с измененията му.“

- 18 С обжалваното решение и обжалвания регламент (наричани по-нататък общо „обжалваните актове“) Съветът изменя списъка на лицата, на които са наложени ограничителни мерки и които са посочени в приложение II към Решение 2010/656 и в приложение I А към Регламент № 560/2005. Във връзка с това името на жалбоподателката е включено за първи път в точка 6 от таблица А (Лица) на всяко от посочените приложения по следните съображения: „Директор на групата Cyclone“, която издава в-к „Le temps“: Възпрепятства мирния процес и процеса на помирение, като открито подбужда към омраза и насилие и участва в кампании за дезинформация във връзка с президентските избори през 2010 г.
- 19 На 18 януари 2011 г. Съветът публикува Известие на вниманието на лицата и образуванията, към които се прилагат ограничителните мерки, предвидени в Решение 2010/656 и в Регламент № 560/2005 (ОВ С 14, стр. 8). В това известие Съветът напомня за решението си лицата и образуванията, които са изброени в приложение II към Решение 2010/656, изменено с обжалваното решение, и в приложение I А към Регламент № 560/2005, изменено с обжалвания регламент, да бъдат включени в списъка на лицата и образуванията, които подлежат на ограничителни мерки, предвидени в споменатите актове. Освен това той обръща внимание на тези лица и образувания за възможността да подадат заявление до компетентните органи на съответните държави членки, за да им бъде разрешено да използват замразените средства за основни нужди или конкретни плащания. В допълнение, Съветът уточнява, че тези лица и образувания могат да подават до него искания за преразглеждане на решението за включването им в разглежданите списъци. На последно място, Съветът напомня за възможността за оспорване на решението му пред Общия съд.

- 20 На 31 януари 2011 г. Съветът приема Решение 2011/71/ОВППС за изменение на Решение 2010/656 (ОВ L28, стр. 60) и Регламент за изпълнение (ЕС) № 85/2011 за прилагане на Регламент № 560/2005 (ОВ L28, стр. 32), с които по-специално в списъка на лицата и образуванията, изброени в приложение II към Решение 2010/656 и в приложение I А към Регламент № 560/2005, са включени нови лица и образувания.
- 21 На 2 февруари 2011 г. Съветът публикува ново Известие на вниманието на лицата и образуванията, към които се прилагат ограничителните мерки, предвидени в Решение 2010/656 и в Регламент № 560/2005 (ОВ С33, стр. 16), като предоставя на заинтересованите лица същата информация като съдържащата се в известието от 18 януари 2011 г.
- 22 На 6 април 2011 г. Съветът приема Решение 2011/221/ОВППС за изменение на Решение 2010/656 (ОВ L93, стр. 20) и Регламент (ЕС) № 330/2011 за изменение на Регламент № 560/2005 (ОВ L93, стр. 10), с които в частност налага допълнителни ограничителни мерки и изменя списъците на лицата и образуванията, изброени в приложения I и II към Решение 2010/656 и в приложения I и I А към Регламент № 560/2005.
- 23 На 7 април 2011 г. Съветът публикува две известия на вниманието на лицата, спрямо които се прилагат ограничителните мерки, предвидени в Решение 2010/656 на Съвета, изменено с Решение 2011/221, и в Регламент № 560/2005, изменен с Регламент № 330/2011 (ОВ С108, стр. 2 и 4).
- 24 На 8 април 2011 г. Съветът приема Решение за изпълнение 2011/230/ОВППС за изпълнение на Решение 2010/656 (ОВ L97, стр. 46) и Регламент за изпълнение (ЕС) № 348/2011 за изпълнение на Регламент № 560/2005 (ОВ L97, стр. 1), с които той заличава четири образувания от списъка в приложение II към Решение 2010/656 и в приложение I А към Регламент № 560/2005.

- 25 На 29 април 2011 г. Съветът приема Решение за изпълнение 2011/261/ОВППС за изпълнение на Решение 2010/656 (ОВ L 111, стр. 17) и Регламент за изпълнение (ЕС) № 419/2011 за изпълнение на Регламент № 560/2005 (ОВ L 111, стр. 1), с които той заличава шест образувания от списъка в приложение II към Решение 2010/656 и в приложение I А към Регламент № 560/2005.

Производство и искания на страните

- 26 На 14 февруари 2011 г. жалбоподателката подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.
- 27 С отделен акт, подаден на същия ден в секретариата на Общия съд, жалбоподателката прави искане делото да бъде разгледано по реда на бързото производство съгласно член 76а от Процедурния правилник на Общия съд.
- 28 С решение от 3 март 2011 г. Общият съд (пети състав) уважава искането за разрешаване на спора по реда на бързото производство съгласно член 76а от Процедурния правилник.
- 29 На 13 април 2011 г. на основание член 14 от Процедурния правилник и по предложение на пети състав Общият съд решава да препрати делото на разширен състав.
- 30 Въз основа на доклад на съдията докладчик Общият съд (пети разширен състав) решава да открие устната фаза на производството.

31 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 11 май 2011 г., Европейската комисия е поискала да встъпи в настоящото производство в подкрепа на исканията на Съвета. С определение от 20 май 2011 г. след изслушване на страните председателят на пети разширен състав на Общия съд допуска встъпването.

32 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание от 24 май 2011 г.

33 Жалбоподателката моли Общия съд:

— да отмени обжалваните актове в частта, в която се отнасят до нея,

— да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

34 Съветът, подпомаган от Комисията, моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателката да заплати съдебните разноски.

От правна страна

- 35 Жалбоподателката излага две правни основания в подкрепа на жалбата си: едното, изведено от нарушение на правото на защита и на правото на ефективна съдебна защита, а второто — от нарушение на правото на собственост.
- 36 С първото си правно основание жалбоподателката твърди, че обжалваните актове нарушават правото на защита и правото на жалба пред независим и безпристрастен съд, гарантирани с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (ОВ С 303, 2007 г., стр. 1) и членове 6 и 13 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г. (наричана по-нататък „ЕКПЧ“). Според жалбоподателката обжалваните актове не предвиждали никаква процедура, с която може да се гарантира действителното упражняване на правото на защита, не предвиждали представянето на подробни мотиви за включването в списъка на лицата, на които са наложени ограничителни мерки, и не предвиждали уведомяване за начините и сроковете за обжалване на решението за включване в цитирания списък, и също така не съдържаха свързана с това информация.
- 37 Най-напред следва да се разгледа оплакването, изведено от това, че обжалваните актове не предвиждали представянето на подробни мотиви за включването в списъка на лицата, на които са наложени ограничителни мерки.
- 38 В това отношение трябва да се напомни, че задължението за мотивиране е следствие от принципа на зачитане на правото на защита. Следователно задължението да се мотивира увреждащ акт има за цел, от една страна, да предостави на заинтересованото лице достатъчно данни, за да установи дали актът е обосноваван, или евентуално страда от порок, който позволява да се оспори валидността му пред съда на Съюза, и от друга страна, да позволи на последния да упражни контрол за законосъобразността на този акт (Решение на Общия съд от 12 декември 2006 г. по дело Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Съвет, T-228/02, Recueil, стр. II-4665, наричано по-нататък „Решение по дело ОМРІ“,

точка 138 и Решение на Общия съд от 7 декември 2010 г. по дело Fahas/Съвет, T-49/07, Сборник, стр. I-5555, точка 51).

- 39 Ефикасността на съдебния контрол, който трябва по-специално да се отнася до законосъобразността на съображенията, в случая за включването на името на лице, субект или образувание в списъка, представляващ приложение II към Решение 2010/656 и приложение I А към Регламент № 560/2005, и водещо до налагането на съвкупност от ограничителни мерки на тези адресати, предполага, че съответният орган на Съюза е длъжен в рамките на възможното да уведоми съответното лице или образувание за тези съображения в момента на вземането на решение за включването или поне в най-кратки срокове след това, за да позволи на тези адресати да упражнят своевременно правото си на жалба (вж. в този смисъл и по аналогия Решение на Съда от 3 септември 2008 г. по дело Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия, C-402/05 P и C-415/05 P, Recueil, стр. I-6351, точка 336 и Решение по дело Fahas/Съвет, посочено по-горе, точка 60).
- 40 Спазването на задължението за мотивиране в случай на първоначален акт, с който се налагат такива мерки, е още по-важно, тъй като е единствената гаранция, която позволява на заинтересованото лице, поне след приемането на акта, да се възползва ефективно от способите за обжалване, с които разполага, за да оспори законосъобразността на разглеждания акт, като се има предвид, че това лице не разполага с право на изслушване преди приемане на споменатия акт (вж. Решение по дело OMPI, точка 140 и цитираната съдебна практика).
- 41 В настоящия случай, най-напред, се налага изводът, че когато Съветът реши да приложи спрямо дадено лице или образувание мерките по член 4, параграф 1, буква б) от Решение 2010/656, съгласно член 7, параграф 3 от същото, изменено с Решение 2010/801, той уведомява съответното лице или образувание за своето решение, включително за основанията за включването му в списъка, като прави това пряко, ако адресът е известен, или чрез публикуване на известие, като

предоставя възможност на посоченото лице или образувание да представи възражения. На следващо място, член 8, параграф 1 от Решение 2010/656, изменено с Решение 2010/801, по-конкретно предвижда, че в приложение II са посочени основанията за включване в списъка на изброените лица и образувания. На последно място, разпоредбите на член 2а, параграф 1 и на член 11а, параграф 3 от Регламент № 560/2005, въведени в последния с обжалвания регламент, са сходни с тези на член 7, параграф 3 и на член 8, параграф 1 от Решение 2010/656, що се отнася до включването в списъка на лицата, субектите и образуванията, на които са наложени ограничителни мерки по силата на цитирания регламент, и до включването в приложение I А от същия.

42 От предходното следва, че съгласно Решение 2010/656 и Регламент № 560/2005 лицата, субектите и образуванията, на които са наложени ограничителни мерки, трябва да бъдат уведомени за основанията, които оправдават включването им в списъците в приложение II от посоченото решение и в приложение I А от цитирания регламент.

43 В това отношение твърдението, че обжалваните актове не предвиждат задължение да се посочат точно и подробно причините за обвинението и неговия характер, трябва да бъде отхвърлено, тъй като предвид изложената от жалбоподателката съдебна практика това твърдение се основава на предположението, че разглежданите в случая ограничителни мерки имат наказателноправен характер и че член 6, параграф 3, буква а) от ЕКПЧ е приложим. Тези ограничителни мерки обаче не представляват наказателноправна санкция и впрочем не предполагат наличието на обвинение с подобен характер (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 11 юли 2007 г. по дело Sison/Съвет, Т-47/03, непубликувано в Сборника, точка 101 и Решение по дело Fahas/Съвет, посочено по-горе, точка 67). В допълнение член 6, алинея 3, буква а) от ЕКПЧ, съгласно който всяко лице, обвинено в криминално престъпление, има право да бъде незабавно и в подробности информирано за характера и причините за обвинението срещу него на разбираем език, се прилага само в областта на наказателното право (Решение на Съда от 8 май 2008 г. по дело Weiss und Partner, С-14/07, Сборник, стр. I-3367, точка 57).

- 44 Остава да се провери дали в настоящия случай мотивите, които оправдават включването на жалбоподателката в списъка на лицата, изброени в приложение II към Решение 2010/656 и в приложение I А към Регламент № 560/2005, са ѝ съобщени по такъв начин, че тя да може да упражни правото си на защита и правото си на ефективна съдебна защита.
- 45 Според жалбоподателката основанията, посочени в приложенията на обжалваните актове (вж. точка 18 по-горе), не са мотиви по смисъла на член 6 от ЕКПЧ и след като не били описани подробно деяния, за които от нея може да бъде търсена отговорност, тя не е имала възможност да се запознае в подробности с отправеното ѝ обвинение и причината за него. При това положение жалбоподателката подчертава, че не е възпрепятствала мирния процес и процеса на помирение, не е подбуждала към омраза и насилие и не е участвала в кампании за дезинформация, като според нея не ѝ е дадено право да защитава тази теза. Поради това тя не била в състояние да оспори пред съда на Европейския съюз обосноваването на отправените ѝ обвинения.
- 46 Съветът твърди, че при обжалваните актове е спазено задължението за мотивиране, предвидено в член 296 ДФЕС и уточнено в съдебната практика. Мотивите в обжалваните актове били достатъчни, за да позволят на жалбоподателката да узнае причините, поради които е посочена, и да я поставят в положение, което ѝ дава възможност да оспорва споменатите мотиви.
- 47 В това отношение трябва да се напомни, че мотивите на акта на Съвета, с който се налагат ограничителни мерки като тези в разглеждания случай, поначало трябва да се позовават не само на законовите изисквания за прилагането на този акт, но и на специфичните и конкретни причини, поради които при упражняване на оперативната си самостоятелност Съветът приема, че спрямо заинтересованото лице следва да се вземат такива мерки (вж. в този смисъл и по аналогия Решение по дело ОМПИ, точка 146 и Решение по дело Fahas/Съвет, посочено по-горе, точка 53).

- 48 Доколкото Съветът има широко право на преценка относно обстоятелствата, които трябва да се вземат предвид при приемането или запазването в сила на мярка за замразяване на средства, не може да се изисква той да уточнява как със замразяването на средствата на жалбоподателката по-конкретно ще се избегне възпрепятстването на мирния процес и процеса на национално помирение или да представя доказателства, че заинтересованото лице би могло да използва средствата си, за да попречи на тези процеси в бъдеще (вж. в този смисъл и по аналогия Решение по дело Fahas/Съвет, посочено по-горе, точка 57 и цитираната съдебна практика).
- 49 В случая от съображения 6 и 7 от обжалваното решение по същество следва, че именно поради тежкото положение в Кот д'Ивоар Съветът решава да измени списъка на лицата, на които са наложени ограничителните мерки, посочени в приложение II към Решение 2010/656. Също така, съгласно съображение 4 от обжалвания регламент Съветът изменя списъците в приложения I и I А към Регламент № 560/2005 с оглед на специфичната заплаха за международния мир и сигурност, създадена от положението в Кот д'Ивоар, и за да се осигури съгласуваност с процеса на изменение и преразглеждане на приложения I и II към Решение 2010/656.
- 50 Освен това от точка 6 на таблица А от приложение II към Решение 2010/656 и от таблица А от приложение I А към Регламент № 560/2005 е видно, че жалбоподателката е включена в списъците, намиращи се във въпросните приложения, понеже е била директор на групата Cyclone, която издава в-к „Le temps“, и е възпрепятствала мирния процес и процеса на помирение, като открито подбужда към омраза и насилие и участва в кампании за дезинформация във връзка с президентските избори през 2010 г.
- 51 Налага се изводът, че тези мотиви на Съвета съдържат само неясни и общи съображения. Съветът всъщност не посочва специфичните и конкретни причини, поради които при упражняване на оперативната си самостоятелност приема, че на жалбоподателката следва да бъдат наложени разглежданите ограничителни мерки.

- 52 В частност информацията, че жалбоподателката е директор на групата Cyclone, която издава в-к „Le temps“, не може да мотивира конкретно и в достатъчна степен обжалваните актове по отношение на жалбоподателката. Тази информация всъщност не изяснява с какво жалбоподателката е възпрепятствала мирния процес и процеса на помирение, като открито подбужда към омраза и насилие и участва в кампании за дезинформация във връзка с президентските избори през 2010 г. Следователно срещу жалбоподателката не е представено никакво конкретно доказателство, което би могло да оправдае разглежданите мерки.
- 53 Действително според съдебната практика публикуването с подробности на твърденията за извършени от заинтересованите лица нарушения би могло не само да е недопустимо поради съображения от общ интерес, свързани със сигурността в Европейския съюз и членуващите в него държави или с развитието на международните им отношения, но и да накърни легитимните интереси на въпросните лица и образувания, доколкото е в състояние да увреди тежко тяхната репутация, поради което по изключение следва да се приеме, че от решението за замразяване на средства в Официален вестник трябва да се публикуват само разпоредителната му част и общи мотиви, като се има предвид, че специфичните и конкретни мотиви на това решение трябва да бъдат изложени във формален вид и да бъдат сведени до знанието на заинтересованите лица по всякакъв друг подходящ начин (вж. в този смисъл и по аналогия Решение по дело OMP1, точка 147). Няма обаче доказателства, че при обстоятелствата в настоящия случай публикуването с подробности на твърденията за извършени от жалбоподателката нарушения би могло да е недопустимо поради такива съображения от общ интерес или би накърнило подобни легитимни интереси. Впрочем Съветът изобщо не е представил такива доказателства.
- 54 На последно място, въпреки че когато е налице не липса, а непълнота на мотивите, както в настоящия случай, изложените по време на производството мотиви могат в извънредни случаи да направят безпредметно правното основание, изведено от неизпълнение на задължението за мотивиране (Решение на Съда от 28 февруари 2008 г. по дело Neirinck/Комисия, C-17/07 P, непубликувано в Сборника, точка 51), налага се изводът, без да е необходимо Съдът да се произнася

дали настоящият случай е извънреден, че във всеки случай на жалбоподателката не са съобщени допълнителни мотиви нито след приемането на обжалваните актове, нито дори в производството пред Общия съд. В писмената фаза на производството Съветът всъщност единствено напомня, че жалбоподателката е включена в списъка на лицата, на които са наложени ограничителни мерки, тъй като е „отговорна за кампанията за дезинформация и подбуждане към омраза и насилие между общностите в Кот д'Ивоар“, добавяйки, че тя е била „един от най-важните сътрудници“ на г-н Laurent Gbagbo и че е била „втората му съпруга“. При все това в съдебното заседание Съветът посочва пред Общия съд, че това не е единствената причина за включването на жалбоподателката във въпросния списък.

55 При това положение също така трябва да се приеме за установено, че обстоятелството, че след публикуването на обжалваните актове или на Известието от 18 януари 2011 г. жалбоподателката не е поискала от Съвета да ѝ съобщи специфичните и конкретни мотиви за нейното включване в разглеждания списък, е ирелевантно в настоящия случай, тъй като съгласно изложената в точка 39 по-горе съдебна практика Съветът е този, който има задължение за мотивиране и трябва да го изпълни или към момента, в който вземе решение за включване, или поне възможно най-скоро, след като е взел такова решение.

56 От предходното следва, че мотивите на обжалваните актове не са дали нито възможност на жалбоподателката да оспорва валидността на тези актове пред Общия съд, нито възможност на последния да провери дали те са законосъобразни.

57 Следователно обжалваните актове трябва да бъдат отменени в частта, в която се отнасят до жалбоподателката, без да е необходимо да се разглеждат останалите оплаквания, изложени в настоящото и във второто правно основание.

58 Що се отнася до последиците във времето от отмяната на обжалвания регламент, трябва да се напомни, че по силата на член 60, втора алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, в отклонение от член 280 ДФЕС решенията на Общия съд, с които даден регламент се обявява за недействителен, влизат в сила едва с изтичането на срока за обжалване, посочен в член 56, първа алинея от споменатия статут, или — ако в този срок е подадена жалба — от момента на отхвърлянето на последната. Следователно Съветът разполага със срок от два месеца, към който се прибавя срокът за отдалеченост от десет дни, считано от момента на връчване на настоящото решение, за да поправи установеното нарушение, като евентуално приеме нова ограничителна мярка срещу жалбоподателката. В случая опасността да се засегне сериозно и необратимо ефикасността на наложените с този регламент ограничителни мерки не изглежда достатъчно висока предвид същественото отражение на тези мерки върху правата и свободите на жалбоподателката, за да обоснове запазването на последиците на посочения регламент спрямо жалбоподателката за период, който превишава предвидения в член 60, втора алинея от Статута на Съда.

59 Що се отнася до последиците във времето от отмяната на обжалваното решение, следва да се напомни, че член 264, втора алинея ДФЕС, съгласно който Общият съд определя, ако счете за необходимо, последиците на отменения регламент, които трябва да се считат за окончателни, може да бъде прилаган по аналогия и спрямо решение, когато съществуват важни, свързани с правната сигурност съображения, съпоставими с тези, които важат при отмяна на някои регламенти, обосноваващи упражняването от съда на Европейския съюз на правомощието, което му предоставя в този контекст член 264, втора алинея ДФЕС (вж. в този смисъл Решение на Съда от 26 март 1996 г. по дело Парламент/Съвет, С-271/94, *Rescueil*, стр. I-1689, точка 40, Решение на Съда от 12 май 1998 г. по дело Обединеното кралство/Комисия, С-106/96, *Rescueil*, стр. I-2729, точка 41 и Решение на Съда от 28 май 1998 г. по дело Парламент/Съвет, С-22/96, *Rescueil*, стр. I-3231, точки 41 и 42). В случая обстоятелството, че отмяната на обжалвания регламент и отмяната на обжалваното решение пораждат действие на различни дати, би могло сериозно да засегне правната сигурност, тъй като с тези два акта се налагат сходни мерки по отношение на жалбоподателката. Ето защо за жалбоподателката последиците от обжалваното решение трябва да се запазят до момента, в който отмяната на обжалвания регламент породи действие.

По съдебните разноски

- 60 По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като Съветът е загубил делото, той следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с исканията на жалбоподателката.
- 61 Съгласно член 87, параграф 4, първа алинея от същия правилник институциите, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Ето защо Комисията следва да бъде осъдена да заплати съдебните разноски, направени от нея.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (пети разширен състав)

реши:

- 1) **Отменя Решение 2011/18/ОВППС на Съвета от 14 януари 2011 година за изменение на Решение 2010/656/ОВППС на Съвета за подновяване на ограничителните мерки срещу Кот д'Ивоар и Регламент (ЕС) № 25/2011 на Съвета от 14 януари 2011 година за изменение на Регламент (ЕО) № 560/2005 на Съвета за налагане на някои специфични ограничителни мерки, насочени към определени лица и стопански субекти, с оглед ситуацията в Кот д'Ивоар в частта, в която тези актове се отнасят до г-жа Nadiany Bamba.**

- 2) **Последиците от Решение 2011/18 за г-жа Вамба се запазват до момента, в който отмяната на Регламент № 25/2011 поради действие.**

- 3) **Осъжда Съвета на Европейския съюз да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и съдебните разноски на г-жа Вамба.**

- 4) **Европейската комиссия понася направените от нея съдебни разноски.**

Papasavvas

Vadapalas

Jürimäe

O'Higgins

Van der Woude

Постановено в открито съдебно заседание в Люксембург на 8 юни 2011 година.

Подписи